

Ens trobem en plena celebració de la Pasqua, justament acabant avui l'octava. Ja sabem com varen anar les coses. Durant la Setmana Santa hem acompanyat a Jesús en els seus darrers moments de vida en aquest món: comiat del Dijous Sant, judici i condemna a mort, camí cap al calvari, i fins a la creu on mor abandonat per tothom i fins i tot pels seus mateixos seguidors més propers. Aquests, entristits i desconcertats, passen per moments traumàtics. Però tot sembla capgirar-se el Diumenge de Pasqua, quan comença a circular el rumor que Jesús ha ressuscitat, que el sepulcre l'han trobat buit, que Jesús se'ls apareix viu i que els seus amics s'adonen que Jesús els acompanya perquè és viu i ressuscitat. És en aquest context en què cal situar el que ens expliquen les lectures que avui hem proclamat. Ens podem fixar en alguns dels detalls que ens mostren les lectures.

Els seguidors de Jesús, els apòstols, es retroben, però estan amb les portes tancades per por. La por és una mala companya de viatge perquè ens impedeix estimar, i no ens deixa veure les coses amb els ulls de Déu. Massa sovint ens deixem guiar nosaltres per la por.

La presència de Jesús porta alegria al apòstols. Els ajuda a refer-se de tot el que han viscut i passat. Jesús els desitja la Pau. Jesús els ofereix mirar i tocar les ferides que porta a les mans i al costat. La fe és minsa i encara els calen demostracions palpables. Aquesta fe es podrà anar enfortint amb l'ajut dels altres, de la comunitat. Aquesta és l'experiència que fa Tomàs.

Jesús dona un encàrrec als seus deixebles: Com Ell se sent enviat per Déu Pare Jesús envia als seus deixebles i els faculta que, amb l'ajuda de l'Esperit Sant, puguin perdonar els pecats en nom seu.

L'Evangeli acabava recordant-nos la raó per la qual s'han escrit els Evangelis: “perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom”. És una invitació que se'ns fa avui a valorar la lectura i aprofundiment de l'Evangeli si volem creure i tenir vida de veritat.

La primera lectura, dels Fets dels apòstols, ofereix un quadre esplèndid, potser massa idíl·lic, de la primitiva comunitat cristiana. Que enmig de nombroses crítiques i persecucions un grup de gent senzilla vulgui formar-se en l'ensenyament dels apòstols, comparteixi la pregària, els sentiments i els béns, és una cosa que supera tota expectativa. Aquestes persones creuen, sense necessitat de cap prova, que Jesús ha ressuscitat i les salva.

Parròquies de l'Arxiprestat de Banyoles

Suplement Parroquial

12 d'abril de 2026

CRIST HA RESSUSCITAT AL·LELUIA !

Deixant enrere la Pasqua, venim d'una setmana amb notícies convulses, que ens inquieten, ens preocupen i que mai voldríem escoltar. Com els deixebles de l'Evangeli, avui també nosaltres estem "amb les portes tancades". I en aquest context, Jesús ressuscitat se'ns fa present, es posa enmig de nosaltres i ens regala la seva pau. Una pau no absenta de problemes, però sí una pau que cura, que perdona, que retorna la confiança.

L'Evangeli ens explica l'experiència de Tomàs, el deixeble que dubta, que necessita tocar, que no en té prou amb paraules. Tomàs s'assembla a molts de nosaltres, homes i dones del segle XXI, que preguntem, que qüestionem, que busquem certeses en mig de tantes veus. I Jesús no el refusa es deixa trobar, es deixa tocar, i transforma el dubte en fe. Nosaltres volem obrir el cor a aquestes paraules que sostenen l'esperança: NO TINGUIS POR... CREU.

QUAN L'ESPERANÇA ES NEGA A MORIR

El fet de creure no es tracta de fer una competició ni d'anar amb presses, és un camí on compte cada pas sincer. Déu no sempre s'imposa amb senyals enlluernadors, a vegades es deixa intuir en el que és petit, en el que aparentment és fràgil i en detalls que només és capaç de reconèixer el cor atent.

Creure no significa comprendre-ho tot, sinó aprendre a mirar d'una altra manera. És acceptar que no tot s'explica, però tot pot obrir-se al sentit. La fe madura quan deixem de buscar només el que vam perdre i comencem a descobrir el que està naixent. Fins i tot les absències poden ser fèrtils. Perquè quan encara està fosc, l'esperança ja treballa en silenci, preparant una llum que encara no veiem, però que comença en despuntar el dia. Puig que Déu no sempre es presenta com a presència evident; a vegades es revela com a esperança que es nega a morir, fins i tot quan encara és fosc.

PREGÀRIA DE PASQUA

Crist ha ressuscitat d'entre els morts,
tu també, alça't!

Crist que dormia desperta,
Desperta't!

Crist surt del sepulcre,
la mort és vençuda.

Aquesta és la Pasqua del Senyor,
Aquest és el dia de la resurrecció
i el començament de la veritable vida.

Esclatem de llum i alegria!

En aquest matí de Pasqua,
preguem per tot el món,

Preguem per l'Església de Crist,
Preguem per tots els nostres germans
i germanes.

Moviment Parroquial

AQUESTA SETMANA

DILLUNS: A Santa Maria dels Turers, als locals de la Rectoria, a les 8 del vespre: trobada del grup d'Estudi d'Evangelí. Lectura i reflexió compartida del text de l'Evangelí del diumenge següent.

DIMARTS: Al despatx parroquial a les 8 del vespre: trobada d'Estudi d'Evangelí amb catequistes i persones interessades.

CONFESSIONS PELS DE LA PRIMERA COMUNIÓ

Durant la catequesi, el divendres de 2/4 de sis a 2/4 de 7 de la tarda a Santa Maria. I el dissabte de les 10 a les 11 del matí a Sant Pere.

CALENDARI DE CELEBRACIONS DEL MAIG

PRIMERES COMUNIONS: El primer de maig, dos torns a Santa Maria: a 1/4 de 12 i a 2/4 d'una.

CONFIRMACIONS: A Santa Maria a la missa de les 8 del vespre del dissabte 9 de maig. Les administrarà el Bisbe de Girona, Fra Octavi.

FINAL DE CURS DE CATEQUESI:

Es farà en la darrera Missa familiar del curs, el dia 23 de maig a Santa Maria, a les 8 del vespre.

HA REBUT EL BAPTISME:

Bruna Jiménez Duran

HAN MORT I HEM PREGAT PER

Enric Riera Muntadas, de 80 anys

Pilar Soldevila Soler, de 85 anys

LA PEDRA I LA SORRA

Una llegenda àrab explica que dos amics viatjaven junts pel desert. En una discussió, un bufetejà l'altre. Aquest escrigué a la sorra: *Avui el meu millor amic m'ha bufetejat*. Arribaren a un oasi. El que havia estat bufetejat caigué a l'aigua i, mentre s'ofegava, fou salvat pel seu company. Recuperat de l'espant, amb una navalla gravà en una pedra: *Avui el meu millor amic m'ha salvat la vida*. Tot intrigat, el seu amic li pregunta:

-Per què, quan t'he fet mal, has escrit a la sorra i ara en una pedra?

Amb un somriure als llavis respongué:

-Quan un gran amic ens ofèn, hem d'escriure-ho a la sorra, perquè el vent de l'oblit i el perdó ho esborrin. Quan d'un gran amic rebem un gran do, hem de gravar-ho a la pedra de la memòria del cor, on cap vent del món no ho pugui esborrar.

En les misses del 13 al 19 d'abril de 2026 pregarem per:

A Santa Maria

A Sant Pere

Dilluns	7,30 t	Comunitat Parroquial		No hi ha Missa
Dimarts	7,30 t	Tots els difunts		
Dimecres	7,30 t	Pepita Castany i difunts de la família		
Dijous	7,30 t	Comunitat Parroquial		
Divendres	7,30 t	Francisqueta Ramió i Jaume Molas; Francesc Busquets (Aniv.) Lola Fraguell i Rafel Busquets (Aniv.)		
Dissabte	8 v.	Comunitat Parroquial	7 t.	Pitu Farrés; Miquel
Diumenge	10 m.	Intenció Particular; M ^a Dolors Estudis Cos; Enric Riera Muntadas	11 m	Celebració de la Paraula
	12	Francesc Busquets		
	8 v.	Comunitat Parroquial		